

LEBEER, Jan (Mechelen 19 juli 1887 – Antwerpen 12 december 1971).

Studeerde eerst drie jaar veeartsenijgeneeskunde te Anderlecht (Cureghem), nadien vanaf 1907 medicijnen te Leuven en promoveerde er in 1911. Daarna specialiseerde Lebeer zich in Parijs, Nederland en Duitsland. In 1912 vestigde hij zich als kinderarts in Mechelen en na de Eerste Wereldoorlog in Antwerpen. Decennialang speelde hij in de kindergeneeskunde een stimulerende rol.

Lebeer was als student in Mechelen actief in de **katholieke Vlaamse studentenbeweging**: stichter en voorzitter van *Utile Dulci* en de Katholieke Vlaamsche Studentengilde van Mechelen en omstreken. In Leuven trad hij toe tot de studiekring **Taal en Kennis**. Toen hij weer in Mechelen was, werd hij lid van het bestuur van de plaatselijke afdeling van het **Algemeen-Nederlands Verbond** en actief in de strijd voor de vernederlandsing van de Gentse universiteit (onderwijs).

In 1914 werd Lebeer opgeroepen voor legerdienst. Aan het IJzerfront leerde hij **Cyriel Verschaeve**, **Frans Daels** en **Adiel Debeuckelaere** kennen waardoor hij de geest van de **Frontbeweging** in zich opnam. Vanaf 1919 behoorde hij te Antwerpen tot de groep rond **Frans van Cauwelaert** en was bestuurslid van de **Katholieke Vlaamse Hogeschooluitbreiding**. Hij werd ook lid van het **IJzerbedevaartcomité**. Lebeer schreef een twintigtal biografische artikels voor het *Nationaal Biografisch Woordenboek* waarbij zijn **flamingantische** vervoering hem wel eens het zicht op de historische werkelijkheid benam.

LITERATUUR: A. Laquet in *Jaarboek en Verslagen van de KAGB*, nr. 33, p. 29-35; – J. van Damme, 'Lebeer Jan', in *NBW*, VI, 1974.
LUC VANDEWEYER